

CIMERA DE BARCELONA

El 15 i 16 de març es celebra la reunió del Consell Europeu a Barcelona. Els Caps d'Estat i Govern de la Unió Europea volen reactivar l'economia donant un impuls polític decisiu a un ampli ventall de reformes econòmiques i laborals.

La presidència espanyola també vol aconseguir un compromís per reformar l'assegurança d'atur, el sistema de negociació dels convenis i abaratir els costos d'acomiadament. A més, vol augmentar la mobilitat laboral, l'ocupació femenina i frenar la prejubilació.

Com en anteriors reunions europees les organitzacions i grups que volen expressar les seves crítiques a la construcció d'una Europa del Capital i a la globalització neoliberal volen fer sentir la seva veu al carrer i organitzen nombrosos actes alternatius: manifestacions, concerts, fòrums i festes populars.

Amb la justificació de garantir la seguretat dels assistents a la cimera s'han pres mesures que retallen les llibertats dels ciutadans durant aquests dies, amb un fort desplegament policial i la construcció d'una tanca metàl·lica que aïllarà la zona de la Diagonal. Esperem que aquestes mesures serveixin per contenir als violents que acostumen a donar-se cita en aquestes trobades i no s'organitzi una batalla campal semblant a la de Gènova, tot garantint el dret d'expressar lliurement i pacíficament qualsevol dissidència o proposta contrària i crítica amb la ideologia dominant.

ATAB junt amb la Unió de Sindicats de Catalunya participarà en la manifestació que ha convocat la Confederació Europea de Sindicats el dijous a les 12h. a la Plaça Urquinaona per una EUROPA SOCIAL. Una Europa on siguin els ciutadans, i no les lleis del mercat, les que controlin l'economia, amb repartiment de la riquesa i del treball, mitjançant polítiques econòmiques que respectin les necessitats socials de les persones.

Perquè UN ALTRE EUROPA ÉS POSSIBLE, una Europa de la solidaritat, al servei de la justícia social front les desigualtats, una Europa del desenvolupament sostenible amb el medi ambient, de la cooperació i de la diversitat cultural.

ÍNDEX DE L'EDICIÓ ESPECIAL DEL TORREÓN DEDICADA LA CIMERA DE CAPS D'ESTAT DE LA UE. I AL MOVIMENT ANTIGLOBALITZACIÓ.

Pàg. 1.- Editorial

Pàg. 2.- [La cimera de la Unió Europea a Barcelona](#)

Pàg. 3.- [Programa de manifestacions i actes alternatius.](#)

Pàg. 4.- [Convocatòria de la Confederació Europea de Sindicats](#)

Pàg. 5.- [Diccionari de la globalització](#)

Pàg. 6.- [Les dates de la resistència antiglobalització](#)

Pàg. 7.- [Els ideòlegs del moviment antiglobalització](#)

Pàg. 8.- [Manifest de la campanya contra l'Europa del capital, Catalunya 2002](#)

Pàg. 9.- [Acudit global.](#)

LA CIMERA DE LA UNIÓ EUROPEA A BARCELONA

Què és un consell europeu? És la reunió de caps d'Estat i de govern dels estats membres de la UE. Se celebra de manera ordinària cada sis mesos en alguna ciutat del país que té la presidència semestral de la Unió Europea, per fer-ne el balanç de gestió i el traspàs de poders. El Consell Europeu ordinari de la presidència espanyola es farà el 21 i 22 de juny a Sevilla.

Per què es fa a la ciutat de Barcelona? Els estats que tenen la presidència poden convocar consells europeus extraordinaris perquè els caps d'estat i de govern puguin debatre cara a cara temes de gran importància, com és el cas de les profundes reformes econòmiques. Es fa a Barcelona, perquè el govern d'Aznar ha volgut que les reunions més importants de la UE sota presidència espanyola no se celebressin a Madrid, per donar joc a altres ciutats.

Hi ha precedents d'altres grans cimeres a Barcelona? Sí. Deixant de banda els Jocs Olímpics del 1992, la cita més important celebrada a Barcelona es va produir el 1995 quan la Comissió Europea va triar la ciutat per celebrar-hi la Conferència Euromediterrània, que tenia per objectiu que la UE obrís una nova etapa en les relacions amb els seus veïns de la Mediterrània per millorar l'estabilitat i la cooperació econòmica. La Conferència va aprovar una declaració final, la Declaració de Barcelona, que engloba tres àrees fonamentals d'acció: la política, l'econòmica i la social.

Què suposa per a un estat presidir la Unió Europea? El país que té la presidència ha d'organitzar i presidir els consells europeus. També ha de presidir els diferents consells de ministres de la UE que se celebren a Brussel·les i Luxemburg i en alguns indrets del país que lidera la UE aquells sis mesos. Finalment, el país que presideix representa la UE en l'escena internacional, junt amb l'alt representant de la Política de Seguretat i Exterior, que actualment és Javier Solana.

Què es debat en la cimera de Barcelona?

La presidència espanyola ha fixat cinc grans temes per debatre durant la cimera: La interconnexió i l'obertura de les xarxes europees de transport; la liberalització i interconnexió dels mercats d'electricitat i gas; la integració dels mercats financers per convertir la UE en una veritable potència financera; el desenvolupament d'un mercat de treball més flexible capaç de crear més ocupació; i, finalment, la consecució de millores en l'educació i en la formació dels estudiants i els treballadors europeus, així com l'increment de les possibilitats de la seva mobilitat.

Quin resultat s'espera de la cimera?

El Consell Europeu de Barcelona hauria de permetre donar un impuls decisiu a les reformes econòmiques de la UE. Aquestes reformes són la millor manera de convertir la Unió Europea en una de les àrees econòmiques més competitives, més dinàmiques i més pròsperes del món. Les directrius que s'acordin a

Barcelona marcaran el treball de la UE pels pròxims anys. A la cimera, però, també s'hi tractarà de temes socials i mediambientals.

Quin és el tema més delicat de què es tractarà?

La liberalització de les xarxes de gas i electricitat. Grècia i sobretot França no veuen amb gaires bons ulls que les empreses puguin escollir lliurement el seu subministrador energètic. Segons la proposta presentada l'any passat per la Comissió Europea, totes les empreses de la UE haurien de poder escollir subministrador d'electricitat el 2003 i de gas el 2004. Per als consumidors particulars l'obertura dels mercats elèctric i de gas es concretaria pel 2005. França té una poderosa empresa elèctrica, EDF, que domina el seu mercat estatal i que ha llançat una ambiciosa estratègia d'adquisicions en altres països. La liberalització li trauria molt de poder.

La reunió de Barcelona és com la de Gènova o la de Seattle?

No tenen res a veure, més aviat seria com les de Lisboa (2000) i Estocolm (2001). A Gènova es van reunir l'estiu de l'any passat els G-8, els set països més rics del món més Rússia. A la cimera de Seattle, el desembre del 1999, i on van aparèixer les primeres grans protestes antiglobalització, la reunió era de l'Organització Mundial del Comerç. A Lisboa i Estocolm sí que es van celebrar consells europeus per parlar de les reformes de la UE. L'únic element comú a totes aquestes cimeres és l'alt nivell de seguretat que hi ha.

Quanta gent formarà part del dispositiu de seguretat establert?

Un total de 8.500 efectius formen part del dispositiu de seguretat previst. La presència a Barcelona de tots els líders dels països de la Unió Europea i dels 13 estats que en el futur en passaran a formar part obliga a extremar les precaucions en vista de la possibilitat d'atacs terroristes. D'altra banda, les autoritats intenten evitar els incidents que s'han produït entre manifestants i policia durant les últimes grans reunions internacionals i que sovint han acabat amb autèntiques batalles campals.

Per què hi participen més de 15 estats?

A part dels estats membres de la Unió Europea, a la cimera de Barcelona hi ha convidats els líders dels 13 estats que aspiren a curt i mitjà termini a integrar-se a la UE. És una manera d'anar-los integrant en la mecànica de funcionament dels Quinze.

Qui agafarà el testimoni per tirar endavant el que s'acordi a la cimera?

La presidència de la Unió Europea passarà a partir de l'1 de juliol i fins al 31 de desembre a Dinamarca i, des de l'1 de gener fins al 30 de juny a Grècia, que d'aquí a un any celebrarà una cimera similar a la que se celebrarà divendres vinent. Aquests dos estats seran els que tindran la missió d'aplicar els acords de Barcelona.

PROGRAMA D'ACTIVITATS del 11 al 16 de març

BARCELONA 2002

11 a 14 MARÇ (dill a dij)

VISUALITZEM L'EUROPA DEL CAPITAL cinema - fòrums, debats sobre la Unió europea (cada dia a les 19h al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, Montalegre, 5)

Debat obert sobre la globalització, els seus efectes en les nostres vides i les alternatives plantejades.

14 MARÇ (dij) **EUROMANIFESTACIÓ** 12h. Plaça Urquinaona.

Manifestació dels sindicats sota el lema "Ja tenim l'euro, però el treball i l'Europa social, Quan?".

14 i 15 MARÇ (dij i div) **LES UNIVERSITATS AMB ELS MOVIMENTS SOCIALS** Universitat de Barcelona (UB)

Es tracta d'un conjunt de conferències, taules rodones i altres activitats, totes al voltant del tema de la globalització amb les quals se substituirà l'activitat acadèmica habitual. Hi haurà actes organitzats per la mateixa UB i d'altres a càrrec del Fòrum Social de Barcelona i més col·lectius, com ara organitzacions d'estudiants i ONG. El dia 15 també tindran lloc un seguit d'activitats del Fòrum Social de Barcelona, entre les quals hi haurà a les 10.30 una conferència a càrrec de Bernat Cassen, d'ATTAC, una de les entitats que promou el Fòrum. Ja al vespre, a les 19.00, el Paranimf acollirà l'acte 'Una altra Europa és possible', amb Ignacio Ramonet, Manuel Vázquez Montalbán i altres representants del Fòrum.

15 MARÇ (div)

JORNADA D'ACCIÓ DESCENTRALITZADA CONTRA LA CIMERA DE CAPS D'ESTAT DE LA UNIÓ EUROPEA

Fem de Barcelona una teranyina de resistències! Jornada d'acció descentralitzada ignorant la militarització de la Diagonal, deixant els caps d'estat atrinxerats en el seu bunker, visibilitzant les resistències veïnals i sectorials. Organitzada en el transcurs de tot el dia de forma descentralitzada.

16 MARÇ (diss)

FESTIVAL CONTRA L'EUROPA DEL CAPITAL

Gran festival popular durant tot el dia amb debats, música, paella, actes polítics i carnaval. Sortim al carrer a debatre, a exigir, a construir!

TROBADA DE LES ALTERNATIVES (a partir de les 9h30 a Plaça Universitat)

Debats i conferències entorn un altre model d'Europa. L'educació, els drets socials i laborals, el transport i l'energia, les finances, les relacions Amèrica Llatina i Unió Europea des de la perspectiva dels moviments socials.

PLENARI - LA CONSTRUCCIÓ D'UN ALTRE MÓN, DES DELS MOVIMENTS SOCIALS (13h. al Centre Cultura Contemporània de Barcelona, Montalegre, 5)

Amb companys i companyes en suport a la lluita del poble argentí, moviment contra el Pla Hidrològic Nacional, Fòrum Social Italià, Madres Unidas contra la Droga, moviment dels immigrants, CSO El Palomar, les lluites del moviment obrer.

CONCERT I PAELLA POPULAR (14.30h zona MACBA)

Música a càrrec de La Carrau i L'Ensaladilla. Paella popular per a tothom.

MANIFESTACIÓ CONTRA L'EUROPA DEL CAPITAL (18h Pg. Gràcia amb Gran Via)

Manifestació amb música, art, festa i denúncia: NO a l'Europa del capital! Sortim totes i tots al carrer!

CONCERT MULTITUDINARI (22h al Sot del Migdia)

Concert amb Manu Chao, Cheb Balowski, Javier Muguruza, Xavier Rivalta i Jorge Labanca.

Convocatòria de la Confederació Europea de Sindicats (CES) amb motiu de la cimera europea a Barcelona

La situació econòmica a Europa s'està deteriorant. Hi ha el risc que l'atur, ja prou elevat, vagi a l'alça; les reestructuracions i els tancaments d'empreses se succeeixen. L'objectiu de la plena ocupació, tot i que és un objectiu fixat per la Unió Europea, es va allunyant més i més. Però l'Europa unida té potencial necessari per evitar aquesta desbandada. Només cal que tinguem la voluntat política i que hi posi els mitjans necessaris. L'euro ha d'estar al servei del creixement i de l'ocupació, i el Banc Central ha d'actuar en conseqüència. El Consell d'Europa ha de prendre les decisions necessàries.

Ens mobilitzem perquè la Unió decideixi:

- ✓ Portar a terme una coordinació eficaç de les polítiques econòmiques dels estats membres per mantenir el creixement i l'ocupació.
- ✓ Posar fi a l'espiral de competència fiscal entre els estats membres, per la introducció d'un fals mínim impositiu per a les empreses i per a les rendes de capital. Ja és indispensable que hi hagi acords europeus sobre els impostos relatius al medi ambient i a l'energia.
- ✓ Alliberar els recursos necessaris en els pressupostos públics per a les accions destinades a la creació d'ocupació de qualitat.
- ✓ Orientar totes les polítiques a un desenvolupament durador en els plans ambiental i social.

Ens mobilitzem per una Europa social i solidària a través de:

- ✓ La garantia de serveis públics de qualitat
- ✓ La salvaguarda dels sistemes de protecció social
- ✓ La promoció de la igualtat entre homes i dones, començant per al igualtat salarial
- ✓ La millora de la salut i de la seguretat en l'entorn laboral
- ✓ La lluita contra la pobresa, contra l'exclusió i contra tota forma de discriminació.

Però també volem més Europa:

- ✓ Per protegir i desenvolupar el nostre model social. És més necessari que mai, ara que la Unió s'engrandeix amb altres països. Aquesta expansió ha de ser més que un simple mercat únic ampliat.

També volem una Europa que prengui totes les seves responsabilitats en relació amb el món:

- ✓ Recolzada en el model social, la Unió pot contribuir (i ha de fer-ho) a dirigir una globalització avui desbocada, per obrir pas a una mundialització centrada en un veritable desenvolupament dels pobles, en la justícia social i en el respecte dels drets humans.
- ✓ Per assumir tots aquests reptes, necessitem una Europa independent i forta.

També interpel·lem la patronal europea:

- ✓ Perquè les negociacions que s'estan fent a Brussel·les per garantir l'accés dels treballadors i treballadores a la formació al llarg de tota la vida i per la regulació del teletreball arribin a terme ben aviat amb resultats significatius.
- ✓ Perquè s'impliqui en les noves negociacions sobre les mesures per dirigir d'una manera socialment responsable el procés de les reestructuracions industrials.

El Consell d'Europa també ha de comprendre:

- ✓ Que la liberalització dels mercats no es pot fer sense garanties per a l'ocupació i sense definir un marc jurídic que estableixi els límits i les funcions dels serveis públics essencials.
- ✓ Que els drets d'informació i de consulta a les empreses també s'han de reforçar per mitjà de la revisió de la directiva sobre els comitès d'empresa europeus.

EUROMANIFESTACIÓ

EUROPA SOM TOTS

DIJOURS 14 DE MARÇ A LES 12 DEL MIGDIA A LA PLAÇA URQUINAONA DE BARCELONA

VOLEM

Una Europa amb plena ocupació i amb drets socials.

Una Europa amb democràcia a les empreses.

Una Europa amb igualtat entre homes i dones.

Una mundialització al servei de la justícia social.

La globalització i el moviment antiglobalització han generat molts mots i sigles. Aquest petit diccionari tracta d'explicar les més importants.

AGP. Acció Global dels Pobles. Xarxa d'associacions de base creada a Ginebra en 1998 per coordinar la resistència contra l'OMC i el lliure comerç.

AMI. Acord Multilateral d'Inversions. Negociat a partir de 1995 pels països de la OCDE per regular les operacions de les empreses a l'estranger. L'acord no va veure la llum degut a la intensa campanya internacional que es va fer en contra a través de la Xarxa.

ATTAC. Associació per a la imposició de una taxa que gravi les transaccions financeres especulatives. Creada a França en 1998. Agrupa ciutadans, associacions, sindicats i periòdics que formen un grup de pressió per promoure el control democràtic del sistema financer mundial.

BANC MUNDIAL. Organisme financer internacional creat en Bretton Woods en 1946. Els seus projectes en los països en desenvolupament han sigut molt criticats pels moviments socials.

DEUTE EXTERN. L'abolició del deute extern dels països del sud és una de les principals reivindicacions dels grups antiglobalització. El Papa va fer costat a la campanya d'abolició en el Jubileu de l'any 2000.

FONS MONETARI INTERNACIONAL. Institució internacional creada en 1946, l'integren 183 països. S'encarrega de supervisar i dirigir les polítiques macroeconòmiques del món. El seus plans d'ajust estructural pels països en via de desenvolupament són molt criticats pel moviment antiglobalització.

G-8. Grup dels set països més rics del món (Estats Units, Japó, França, Gran Bretanya, Alemanya, Canadà e Itàlia) més Rússia. Es reuneixen anualment per tractar temes de comerç internacional, relacions amb els països pobres i política macroeconòmica, entre altres.

GATT. Conjunt d'acords entre països amb objecte de liberalitzar el comerç, que van donar lloc a la creació de l'OMC.

KIOTO. Convenció de l'ONU sobre canvi climàtic adoptada en 1997. Obliga als països industrialitzats a reduir les emissions de gasos de efecte hivernacle en un 5,2% respecte els nivells de 1990 per l'any 2008.

MST. Moviment dels Sense Terra, de Brasil. Reuneix a un milió i mig de pagesos que ocupen terres

improductives per demandar al Govern l'aplicació de la reforma agrària.

OMC. Organització Mundial del Comerç. Fundada en 1995, l'integren 135 països. Estableix les lleis del comerç mundial. L'OMC aposta per la liberalització del comerç, és a dir, l'abolició de les barreres comercials (aranzels, lleis nacionals proteccionistes, etcètera).

OTRO MUNDO ES POSIBLE. Inici del discurs presentat per Bernard Cassen, president d'ATTAC a Porto Alegre. Se ha convertit en la carta de presentació dels antiglobalització.

PORTO ALEGRE. Ciutat del sud de Brasil, governada pel Partit dels Treballadors (PT), constitueix un símbol per les organitzacions d'esquerres de tot el món. La ciutat, que compta amb un pressupost participatiu on els ciutadans decideixen com ha d'invertir l'alcaldia, va acollir el primer Fòrum Social Mundial com alternativa al Fòrum Econòmic Mundial de Davos que es va celebrar a Suïssa al mateix temps.

RENDA BÀSICA. És un ingrés pagat per l'Estat a cada ciutadà per assegurar les necessitats bàsiques

TAXA TOBIN. Impost ideat pel premi Nobel d'Economia James Tobin. Gravaria les transaccions especulatives de capital. Segons els seus defensors, si es fixa en un 0,1% recaptaria 160.000 milions de dòlars a l'any (32 bilions de pessetes). Nacions Unides diu que amb la meitat es cobririen les necessitats del planeta durant un any.

TRANSGÈNICS. Aliments modificats genèticament. Els grups antiglobalització qüestionen la seguretat d'aquests aliments per la salut i les tècniques de producció controlades per companyies com Monsanto o Novartis.

TRIPS. Acord de l'OMC sobre drets de propietat intel·lectual i patents de vida. Els grups antiglobalització consideren aquest acord com la via de les companyies multinacionals de patentar els recursos naturals, i la medicina natural dels pobles indígenes.

VÍA CAMPESINA. Organització que aglutina a més de 100 associacions agràries de tot el món. Denuncien la distribució desigual de la terra i el domini de les companyies multinacionals del mercat agroalimentari.

LES DATES DEL MOVIMENT ANTIGLOBALITZACIÓ

SEATTLE - (Novembre 1999)

40.000 persones van aprofitar la cimera de l'Organització Mundial del Comerç (OMC) per manifestar-se al carrer contra una organització a la qual acusen d'empobrir a les nacions més desfavorides. La cimera fracassa i no s'arriba a cap acord.

DAVOS - (Febrer 2000)

Un miler de manifestants van pertorbar les sessions del Fòrum Econòmic Mundial. Els carrers de l'estació d'esquí suïssa van ser presos per milers de policies i militars.

PRAGA - (Setembre 2000)

11.000 persones es van manifestar contra l'assemblea anual del Fons Monetari Internacional (FMI) i el Banc Mundial. Més de 400 activistes van ser detinguts després de durs enfrontaments amb la policia. Per primera vegada els dirigents de les institucions monetàries dialoguen amb representants del moviment antiglobalització en una reunió organitzada pel president txec Vaclav Havel.

NIÇA - (Desembre 2000)

Més de 60.000 sindicalistes i adversaris de la mundialització es van donar cita durant la cimera de caps d'Estat i de Govern de la Unió Europea. Els manifestants exigien una Europa social que lluiti contra les desigualtats.

QUEBEC - (Abril 2001)

35.000 activistes van irrompre a la reunió dels països del nou continent, "Cimera de les Amèriques", per protestar contra la creació d'una nova zona de lliure comerç. Les protestes van deixar un saldo de 100 detinguts i 80 ferits.

BARCELONA - (Juny 2001)

El Banc Mundial va suspendre la conferència que havia de celebrar a Barcelona perquè no es repetissin experiències com la de Seattle, Praga o Quebec. Malgrat la suspensió, es van mantenir les protestes dels moviments antimundialització. La manifestació de 20.000 persones va tenir un caràcter pacífic que només van trencar al final alguns grups violents. La jornada es va saldar amb 22 detinguts i 32 ferits.

GÖTEBORG - (Juny 2001)

25.000 activistes es van concentrar durant la cimera de la Unió Europea, a la qual va assistir George Bush. Les protestes van acabar amb 250 detinguts i tres manifestants ferits de bala, un d'ells greu. Els líders de la UE van tenir que canviar la seva agenda per culpa de les mobilitzacions.

GÈNOVA - (Juliol 2001)

La cimera del G-8 ha estat fins a la data la més accidentada de totes. Els nombrosos incidents entre la policia i els grups antimundialització, que van celebrar la seva reunió més multitudinària amb més de 150.000 manifestants, es van saldar amb la primera víctima mortal de les protestes antisistema. El balanç final va ser d'un mort, més de 300 ferits i desperfectes en la ciutat per valor de 3.000 milions de pessetes.

Les dues últimes reunions celebrades, la cimera de caps d'Estat i de Govern de la UE, celebrada el mes d'octubre del 2001 a Gant, i la reunió a Qatar, el mes de novembre passat, de l'Organització Mundial del Comerç (OMC), van transcórrer sense incidents.

PORTO ALEGRE - (Gener 2002)

Més de 60.000 persones es reuneixen en el segon Fòrum Social Mundial, a la ciutat brasilera per debatre alternatives al model neoliberal baix el lema "Un altre món és possible". La reunió és la rèplica al Fòrum de Davos que aquest any es celebra a Nova York.

ELS IDEÒLEGS DEL MOVIMENT ANTIGLOBALITZACIÓ

Rafael Alegría: D'Hondures, representa al "Moviment Internacional de Camperols Sense Terra", entre els que hi ha un gran nombre d'indígenes, col·lectiu afectat fortament per la globalització.

Walden Bello: Director executiu de l'institut 'Focus on the Global South' per la democratització de l'economia global amb seu a Tailàndia.

Hebe de Bonafini: Presidenta de las "Madres de Plaza de Mayo".

José Bové: Sindicalista francès que va adquirir notorietat a les pàgines dels diaris de tot el món al 1999 quan, al final d'una manifestació, va atacar un McDonalds de Millau (França) per protestar pels impostos d'EUA a productes europeus.

Sandra Cabral: Directora de la "Central Única de Treballadors", la central sindical més gran de Brasil i la cinquena del món que reuneix a 3.000 sindicats i representa a uns 20 milions de treballadors.

Bernard Cassen: Periodista francès, director general de Le Monde Diplomatique y president d'ATTAC a França, va ser un dels impulsors del Fòrum Social Mundial de Porto Alegre a Brasil, i defensor de que és possible un altre món allunyat de la dictadura dels mercats.

Noam Chomsky: Professor de lingüística de l'exclusiu Institut Tecnològic de Massachusetts. És la veu de la consciència dels EUA. Crític insubornable contra l'imperialisme del seu propi país, s'ha convertit en la referència obligada dels activistes antimundialització i dels intel·lectuals del Tercer Món.

Tarso Genro: Alcalde de Porto Alegre i organitzador dels dos fòrums que s'han celebrat fins ara. És advocat laboralista i membre del Partit dels Treballadors. Està considerat com un dels ideòlegs dels moviments alternatius que estan fen front a la mundialització.

Susan George: Nordamericana nacionalitzada francesa, és directora associada del Instituto Transnacional de Àmsterdam, relacionada amb Greenpeace i vice-presidenta d'ATTAC a França. Va ser una de les precursors del Acord Multilateral d'Inversions (AMI) i treballa en una campanya per democratitzar l'Organització Mundial del Treball.

Hazle Henderson: Experta en el desenvolupament humà sostenible, Henderson es una prolífica escriptora amb articles traduïts a una trentena d'idiomes i publicats en les més prestigioses revistes.

Njoki Njehu: Director de la ONG nord-americana "50 years is enough" que als EUA es un col·lectiu que

treballa per la transformació del Banc Mundial i del Fons Monetari Internacional.

Subcomandante Marcos: Líder del Exèrcit Zapatista d'Alliberament Nacional i del moviment indígena de Chiapas. La seva entrada triomfal el passat març a la ciutat de Mèxic va ser una victòria del moviment indígena i un reforçament de la corrent antimundialització.

Diane Matte: Membre de la Marxa Mundial de les Dones, es experta en l'impacte que la globalització té en aquest sector de la població.

Rigoberta Menchú: Activista guatemalenca pro drets humans és la veu dels indígenes i del Tercer Món. El seu pare va morir cremat en l'assalt a l'Ambaixada espanyola a Guatemala, la mare va ser segrestada, torturada i assassinada, el mateix que els seus quatre germans. Amençada de mort es va exiliar a Mèxic des d'on ha desenvolupat una intensa labor per la defensa dels drets humans i dels pobles indígenes. Guardonada amb el Premi Nobel de la Pau al 1992.

Ralph Nader: Advocat nord-americà, defensor dels drets del consumidor, s'ha dedicat a coordinar campanyes alertant sobre el poder de las multinacionals, la ecologia o els drets laborals. Nader, va obtenir un inesperat recolzament de la societat americana al presentar-se a les eleccions com a candidat per Els Verds, ha fundat varies organitzacions, entre elles destaca el "Monitor Multinacional". Es va fer ric i famós al demostrar que la indústria de l'automòbil sacrificava la seguretat dels passatgers a canvi de més beneficis.

Ignasi Ramonet: Director de Le Monde Diplomatique, fundador de ATTAC i promotor del Fòrum Social de Porto Alegre. Ramonet es un dels intel·lectuals més prolífics i ha escrit molts articles i assaigs sobre el moviment.

Vandana Shiva: És la directora de la Recherche Foundation For Science, Technology and Natural Resource Police de Dehradun (Índia), és doctora en Física i Filosofia de la Ciència i activista defensora de la biodiversitat i de la participació de la dona en la defensa del medi ambient.

Lori Wallach: Dirigeix Global Trade Watch, una entitat creada el 1992 com una divisió de la poderosa organització de consumidors dels EUA "Public Citizen". La seva lluita als EUA consisteix a elaborar documents que després lliura al Congrés per a la seva discussió i posterior aplicació en lleis. Colpejadora dels estaments capitalistes que condueixen la mundialització, com l'OMC i les empreses multinacionals.

Ja fa 16 anys que l'Estat espanyol va ingressar a la Unió Europea, temps suficient per realitzar un balanç del que ha passat des d'aleshores. Com a conseqüència de les polítiques neoliberals defensades, abans per socialistes i ara per populars, les rendes del capital s'han incrementat, mentre disminüen les del treball. S'ha produït una sistemàtica destrucció dels drets laborals aconseguits després de llargues lluites obreres. Avui, el panorama és eloqüent: la taxa de precarietat laboral triplica la mitjana europea, i malgrat això, l'índex d'atur la dobla, situació especialment greu per les dones i el jove. S'ha d'afegir una altíssima sinistralitat laboral i una economia submergida que provoca gairebé l'esclavatge, sobretot de la població immigrant.

A més, la rígida política financera i pressupostària que, obsessionada amb la recerca del dèficit zero, i pel sotmetiment de totes les polítiques de la UE a la pressió dels lobis de multinacionals europees, i inclòs, nord-americanes, tenen com a conseqüència la privatització dels serveis públics (transport, electricitat, correus, sanitat, educació) i la retallada de les prestacions socials. Avui, malgrat ser europeus, 8 milions d'habitants de l'Estat espanyol (668.000 a Catalunya, l'11% de la població) viuen per sota del llindar de la pobresa, i les desigualtats socials es van incrementant a gairebé tots els països europeus, inclús als nòrdics.

La pertinença a la Unió Europea ha vingut marcada pel fort dèficit democràtic. La ciutadania de l'Estat espanyol mai ha estat consultada, via referèndum, sobre l'ingrés i les condicions draconianes del mateix. Tampoc en aquelles condicions que l'afecten directament: l'euro, la independència dels Bancs Centrals, el Tractat de Schengen i un llarg etcètera. No se'ns ha consultat, ni en l'àmbit europeu i encara menys a l'Estat espanyol, sobre les posicions defensades per la UE als Organismes Internacionals (ONU, G7/8, OCDE, etc...). Amb secretisme i al·levisia es defensen els interessos de les grans companyies transnacionals mitjançant els Plans d'Ajustament Estructural, els acords de l'OMC, el pes agobiant del Deute Extern i el Deute Ecològic que el Nord ha contret amb el Sud, provocant el genocidi de milions de persones del nostre planeta amb l'esclat de crisis cíclics com la que avui es produeix a l'Argentina. Hi ha hagut tant d'entusiasme en celebrar la caiguda del "Mur Soviètic", com hipocresia per construir els "Murs de la Vergonya" amb els quals frenar, inútilment, el flux d'immigrants que l'injust sistema econòmic internacional provoca.

La Política Agrícola Comunitària que consumeix la meitat del pressupost de la UE, destina el 80% d'aquests diners públics al 20% més ric del sector, aposta per un model agropecuari de producció intensiva amb la utilització de productes químics que provoca inseguretats alimentària i agreuja la crisi

ecològica global. Els residus radioactius, les emissions de CO2, l'explotació abusiva dels boscos, les polítiques malgastadores de l'aigua i altres recursos naturals, la contaminació química, són els símptomes d'insostenibilitat del model de societat que la UE promou.

La presidència espanyola de la UE ve marcada pel servilisme a la política bel·licista dels Estats Units, intensificada després del setembre de l'any passat. Aznar, al declarar que la primera preocupació de la seva presidència de la UE serà el terrorisme, i el seu suport a la guerra, demostra la submissió als interessos dels Estats Units i l'absència d'una política exterior europea autònoma. La guerra no és un parèntesi transitori: és el nou escenari on el mercat, enmig d'una aguda crisi, intenta mantenir la seva dominació mitjançant el control dels recursos energètics del planeta; subvencions a la indústria

que de cap altra manera serien justificables; i la imposició d'un pseudoconsens sobre la lluita de "bé" contra el "mal". En el fons, significa la retallada de les llibertats i la criminalització dels moviments socials, la persecució de les persones immigrades i de tota forma d'oposició popular a les seves polítiques.

Davant la manca de mecanismes de participació, des de la Campanya contra l'Europa del Capital volem construir una altra Europa per a que un altre món sigui possible:

- ✓ Una Europa on sigui la ciutadania, i no el mercat, qui controli l'economia, amb repartiment de la riquesa i del treball, mitjançant polítiques econòmiques que tinguin a bé satisfer les necessitats socials de les persones i la protecció del seu patrimoni ambiental i cultural.
- ✓ Una Europa que anteposi la llibertat i la igualtat de les persones, i la seva extensió a tota la població mundial, a qualsevol altre objectiu.
- ✓ Una Europa on la democràcia participativa sigui una realitat, que permeti el desenvolupament dels drets culturals, lingüístics i polítics de les persones i dels pobles.
- ✓ Una Europa l'agenda de la qual prioritzi el foment de la pau al món, eliminant les desigualtats entre les persones i els pobles i suprimint els exèrcits. Aplicant polítiques de justícia universal, com l'abolició immediata del deute extern dels països empobrits.
- ✓ Una Europa respectuosa amb el planeta i tots els éssers vius que en ell habiten, avui amenaçats per un mercat sense límits.
- ✓ Una Europa que faci de l'alimentació sana i sostenible un dret i no un negoci.

**CAMPANYA
CONTRA
L'EUROPA
DEL CAPITAL
I DE LA GUERRA**

SERVEIS A.T.A.B.

Els afiliats disposen dels següents serveis:

GABINET JURÍDIC LABORAL:

Consulta de temes laborals. Assistència d'advocats a CEMAC, Magistratura, recursos a Tribunals Superiors, etc.

Totes les gestions d'advocats en l'àmbit laboral tant d'assessorament com de defensa als Tribunals, són sense cap cost econòmic per els afiliats.

ASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL:

Assessorament en accidents de circulació, successions, incapacitacions, arrendaments, lloguers, contractes, etc.

Reclamacions i requeriments d'Hisenda, declaració de Renda simplificada, crèdits, hipoteques, assegurances, gestoria, etc.

L'assessorament en aquests temes està inclòs en els serveis concertats. Les gestions dels advocats fora del despatx o que requereixin actuacions que no siguin exclusivament d'assessorament estan excloses.

MEDICINA LEGAL LABORAL.

informes i compareixença davant dels Tribunals de metges especialistes en medicina del treball per sol.licituds d'invalidesa, impugnacions d'altres mèdiques, etc.

TEMPS DE LLEURE I OFERTES PREFERENTS:

Informació sobre Residències de Comunitats Autònomes, tramitació de sol.licituds, viatges etc.

Ofertes preferents per afiliats en assegurances, hipoteques i crèdits en entitats bancàries.

Per informació sobre aquests serveis trucar a la Secció Sindical d'A.T.A.B. Telf: 93 244 9648

SOLICITUD DE AFILIACIÓN Enviar a la Sección Sindical de A.T.A.B. en P. San Juan

Barcelona, de del 2002

Dirección de Personal
Servicio Nóminas

El firmante, como empleado de esta empresa, solicita el descuento mensual de la cuota sindical (3,10 euros), cuyo importe le pido sea abonado en la cuenta de la ASOCIACIÓN DE TRABAJADORES DE AGUAS DE BARCELONA, hasta nuevo aviso por mi parte.

Atentamente:

Firmado

Nombre y apellidos _____

Sección _____ Centro de trabajo _____ DNI _____

EL TORREÓN

Información
Sindical

Consell de Gent 425-427, 3-B

08009 Barcelona

Tels: 93 244 9648 Actius

93 244 9631 Pensionistes

Fax: 93 342 2684

E-mail: atab@airtel.net

Internet: www.websindical.com